

Dakloos

DAKLOOSHEID KAN HEEL DICHTBIJ ZIJN

Erik van Ravensberg is als ex-dakloze betrokken bij het Kapstokoverleg in Rotterdam, een overleg met de gemeente waar (ex-)daklozen hun kant van het verhaal laten horen. Erik: 'Door mijn leven als dakloze ben ik begaan met mensen bij wie het niet mee zit. Ik heb het zelf mee-gemaakt. Dakloosheid kan heel dichtbij zijn.'

Het verhaal van Erik

Ooit had Erik (niet op de foto) een goede baan in de ICT-sector. Dat ging zo goed, dat hij op een dag voor zichzelf is begonnen. Alles leek prima te gaan: een eigen zaak die goed liep, een vrouw en een kind. Totdat hij op een dag thuiskwam en zijn vrouw en kind plotseling waren vertrokken. Dit kwam hard aan. 'Ik werd helemaal gek. Eigenlijk wilde ik alleen maar dood.' Erik raakte uiteindelijk dakloos. Hij heeft lange tijd rondgezworven. 'Ik was wel een dakloze met een creditcard', geeft hij toe. 'Ik heb bijvoorbeeld nooit in de Pauluskerk geslapen.'

**Ik moest weer
zin in het leven
krijgen**

Erik is door een diep dal gegaan. 'Ik was boos op alles en iedereen en ik wilde nog steeds dood. Als je hulp nodig hebt, kan je die niet vinden. Je kunt zelf weinig doen en het lijkt alsof de hele wereld tegen je is.' Uiteindelijk zocht Erik hulp. 'Na jaren heb ik aangeklopt bij de hulpverlening. Het leven dat ik had beviel niet.' Langzaam aan begon het proces van maatschappelijk herstel. In deze periode was Erik twee keer opgenomen. 'Er zijn weinig mensen die je helpen. Aan de hulpverlening heb ik wel veel gehad. Ik kreeg daar de hulp die ik nodig had en ik kwam uit het dal.' Het proces van herstel ging niet snel. Er moesten veel obstakels overwonnen worden. 'Je moet weer op zoek naar een baan, want je moet zorgen voor inkomsten. Ook moet je van alles gaan regelen, bijvoorbeeld verzekeringen. En bovenal... ik moest weer zin in het leven krijgen.' Dat is uiteindelijk ook gelukt. 'Je komt er uiteindelijk wel uit. Wat lang blijft is woede, maar ook die is bij mij nu weg. Een rare gewaarwording was het wel. Ik heb nooit geweten dat dakloosheid zo dichtbij kan zijn: even zit het tegen, en dan ben je al snel dakloos. Vroeger had ik eigenlijk een hekel aan daklozen. Nu ligt dat wel anders.'

Erik zet zijn ervaringen in bij het zogenaamde Kapstokoverleg in Rotterdam. In dit overleg gaan cliënten uit de maatschappelijke

Mensen die kapot gaan hoor je niet

opvang in gesprek met de gemeente. Intussen heeft hij ook weer werk gevonden. Bij een instelling is Erik aangenomen in een zogenaamde proeftuin. Samen met een aantal mensen is een plan opgesteld voor een sport- en spelvereniging voor de cliënten van de instelling. Er kunnen verschillende sporten worden beoefend, er worden spelletjesavonden georganiseerd en ontspanningsoefeningen gedaan en er wordt gewandeld. 'Het plan is goedgekeurd en we kunnen aan de slag! Ook dat is een manier om mensen te helpen die er doorheen zitten.'

Het Kapstokoverleg

Erik is bij het Kapstokoverleg gekomen via de straatadvocaten. Zij hebben dit overleg opgezet. 'Hier krijgen kwetsbare burgers een stem om hun kant van het verhaal te laten horen. Het overleg vindt één keer per zes weken plaats. Soms zijn er fricties onderling, maar in de regel is de sfeer goed en het overleg constructief. Het is de plek waar we ons verhaal en onze ervaringen naar voren brengen. De gemeente

zit soms in een ivoren toren. Ze hebben mooie plannen en die werken vaak ook voor negentig procent van de mensen. Maar voor tien procent van de mensen werken die plannen niet en veel kwetsbare mensen horen bij deze tien procent. Bij het Kapstokoverleg hebben we het bijvoorbeeld over de daklozenopvang. Er is een aantal locaties en op papier zijn er genoeg bedden. Maar in de praktijk werkt dat niet. Uit ervaring weten we hoe het gaat. Soms kom je bij de nachtopvang en dan word je verteld dat er daar geen plek meer is. Je wordt verwezen naar een opvang vijf kilometer verderop, waar nog één bed vrij is. Of je woont in Schiedam en raakt dakloos. Daar word je verwezen naar Vlaardingen, een zogeheten centrumgemeente, en dat is dan wel tien kilometer lopen. Het Kapstokoverleg verkleint de kloof tussen politiek en burgers. Zo hebben we gezegd dat er een alternatief moest komen voor de Pauluskerk, toen die haar deuren sloot. Dat kwam er ook in de vorm van de NAS, de Nico Adriaan Stichting. Ook hebben we inbreng in het plan van aanpak voor maatschappelijke opvang. Verder hebben we de problematiek bij de schuldhulpverlening aangekaart. Hierbij gaat in Rotterdam veel mis. Het belangrijkste is echter dat onze stem wordt gehoord. Mensen die kapot gaan, hoor je niet. Wij komen voor hen op, want we hebben het zelf ook meegemaakt. Dat is mijn drijfveer. Ik denk dat één op de tien mensen een grote bek heeft, en daar hoor ik bij. Ik ben er uitgekomen, en wil nu mensen helpen die er doorheen zitten.'

